

Justitiedepartementet

ju.remissvar@regeringskansliet.se
ju.L4@regeringskansliet.se.

Stockholm fredag den 12 januari 2024

Yttrande över Ökat informationsflöde till brottsbekämpningen
(SOU 2023:69)

Er beteckning Ju 2023/02434

Justitiedepartementet har givit Saco möjlighet att yttra sig över rubricerad promemoria. Som ett av SACO:s förbund överlämnar Akademikerförbundet SSR synpunkter på förslagen i de delar förbundet anser att de har något att tillägga.

Övergripande synpunkter

Behovet av satsningar på förebyggande arbete

Inledningsvis vill Akademikerförbundet SSR understryka att förbundet är väl medveten om den lägesbild som utredningen förmedlar och att utredningsuppdraget har sin grund i den samhällsutveckling som ägt rum under senare år. Behoven av verkningfulla åtgärder för att komma till rätta med och förebygga uppkomsten av kriminalitet är stora. För att förebygga kriminalitet är satsningar på just förebyggande arbete avgörande.

Akademikerförbundet SSR vill ta tillfället i akt och understryka vikten av att regeringen satsar på förebyggande arbete. Vi vet att brottslighet under prepuberteten och tonårstiden väsentligt ökar risken för en kriminell livsstil och att en sådan livsstil är mycket svårare att förändra senare i livet. Därför behöver förebyggande insatser sättas in tidigt, det vill säga betydligt tidigare än idag. Hos barn som riskerar att hamna i kriminalitet brister ofta någonting i de ordinarie stödsystem som de flesta av oss växer upp med: familj, skola, kompisar, fritidsintressen och ett visst mått av framtidshopp och självtillit. När de ordinarie systemen brister behövs samhällets stöd och engagemang. Här fyller socialtjänsten, skolan, fritids, civilsamhället och polisens förebyggande verksamhet viktiga funktioner. Vi behöver därför satsa minst lika mycket resurser på det förebyggande arbetet som på brottsbekämpningen. Vi behöver breda, generella förebyggande insatser för att bekämpa brottsligheten. Att i det förebyggande arbetet endast fokusera på brottsförebyggande insatser kommer inte att ge den framgång vi behöver.

Samverkan

Avgörande för brottsförebyggande arbete är samverkan och täta samarbeten mellan socialtjänst, skola, fritids, polis, myndigheter och civilsamhälle. Möjligheten till samverkan och utbyte av information behöver därför understödjas och underlättas.

Akademikerförbundet SSR hade gärna sett att utredningen vid sin utformning av förslagen tagit sin utgångspunkt i just samverkan och behovet av att kunna dela information mellan olika aktörer. Dessvärre gör utredningen tvärtom och lämnar endast förslag som ska underlätta och öka informationsflödet *till* de brottsbekämpande myndigheterna. De förslag som utredningen lämnar reglerar och understödjer därmed ett ensidigt flöde av uppgifter och information från kommuner, myndigheter med flera till de brottsbekämpande myndigheterna. Det förbättrar inte möjligheterna för samverkan. I stället riskerar förslagen att leda till att en stor mängd information överlämnas till brottsbekämpande myndigheter utan att den tas om hand och bearbetas på ett rimligt sätt och utan att informationsflödet främja viktiga kontakter och relationer mellan brottsbekämpande myndigheter och övriga aktörer. Dessa kontakter utgör ofta grunden för en god samverkan och ett gott resultat.

Det får också anses vara en brist att utredningen inte lyfter frågan om vilken information som exempelvis socialtjänsten och andra aktörer skulle behöva av polisen och övriga brottsbekämpande myndigheter.

Akademikerförbundet SSR:s yttrande

Akademikerförbundet SSR instämmer i utredningens bedömning att de brottsbekämpande myndigheternas behöver mer information och fler uppgifter för att arbetet med att förebygga och bekämpa brott ska effektiviseras. Förbundet delar slutsatsen att detta ska ske i så stor utsträckning som möjligt utan att det medför ett oproportionerligt intrång i enskildas personliga integritet. Förbundet kan dock konstatera att vi inte har samma syn på den personliga integriteten som utredningen har. Det är tydligt att utredningen, med några få undantag, genomgående i betänkandet anser att integritetsaspekten väger lättare än målet att bekämpa brottsligheten.

När det gäller den personliga integriteten och bedömningen av om informationsdelningen är proportionerlig eller inte, vill Akademikerförbundet SSR därför understryka att skyddet för den personliga integriteten är direkt sammankopplad med möjligheten för socialtjänsten att utföra sitt uppdrag.

Socialtjänstens förutsättningar att bedriva ett förändringsarbete är nära knuten till de relationer som byggs med enskilda. Dessa relationer präglas i mångt och mycket av tillit, förtroende och en ömsesidig respekt. För socialtjänstens del är därför möjligheterna att värna den personliga integriteten a och o för att kunna fullgöra sitt uppdrag. För att förtroendet för och tilliten till socialtjänsten ska kunna upprätthållas måste människor vara försäkrade om att uppgifter om deras personliga förhållanden inte kommer till utomståendes kännedom

En försämrad sekretess mellan exempelvis polis och socialtjänst ger, beroende på hur man ser på det, både fördelar och nackdelar. Den antas, med polismyndighetens perspektiv, bland annat leda till en effektivare brottsbekämpning och få positiva brottsförebyggande effekter genom att polisen förses med viktig information. Men den kan också, med socialtjänstens perspektiv, i förlängningen leda till direkt motsatta konsekvenser. En ökad informationsöverföring riskerar i allra högsta grad att leda till en ökad misstro och bristande tillit till socialtjänsten. Som en direkt konsekvens av det följer att föräldrar och barn dels undviker att lämna relevant information till socialtjänsten, dels undviker själva kontakten med socialtjänsten.

Att en bristande tillit kan påverka relationen mellan samhällsmedborgare och socialtjänsten vittnar de senaste årens desinformationskampanjer om. En försämrad sekretess riskerar därför i förlängningen att leda till att barn inte får det skydd och stöd de har rätt till och att föräldrar inte får den hjälp eller det tidiga stöd som de behöver. Båda avgörande faktorer för att bekämpa den organiserade brottsligheten. Hur vällovligt ett ökat informationsflöde än kan vara, riskerar det alltså att motverka tidiga insatser, som är det effektivaste sättet att förhindra en negativ utveckling. Ändringar av sekretesslagstiftningen och försämringar av skyddet för den personliga integriteten behöver alltid ta hänsyn till just detta. Annars kan det visa sig att just syftet med ändringarna inte uppnås. Utredningen har dessutom inte kunnat påvisa att en ökad informationsöverföring kommer att ge sådana brottsförebyggande effekter att den uppväger de risker som förslagen kan innebära.

7 kap. En ny lag om skyldighet att lämna uppgifter till de brottsbekämpande myndigheterna

7.3.3 Utlämnande på begäran och utan föregående begäran

Akademikerförbundet SSR avstyrker att uppgiftsskyldigheten ska gälla oberoende av om någon begäran om utlämnande har framställts eller inte.

En skyldighet att lämna uppgifter utan föregående begäran kommer att innebära ett helt nytt arbetssätt och förhållningssätt för hantering av uppgifter och information. Även om det inte framgår av utredningsunderlaget hur uppgifterna ska samlas in och hanteras, kan man anta och utgå ifrån att myndigheter, kommuner och regioner kommer att behöva utveckla och upprätta nya bedömnings- och administrativa rutiner. Det kommer också att innebära ett ansvar för varje enskild handläggare att ständigt ta ställning till om den information och de uppgifter som handläggaren hanterar utgör indikationer på brottslig verksamhet.

I stället för en reglerad skyldighet att lämna uppgifter utan föregående begäran föreslår förbundet att bestämmelsen utformas som en möjlighet för myndigheter, kommuner och regioner att lämna uppgifter till brottsbekämpande myndigheter. På så sätt öppnas möjligheten att överlämna uppgifter av betydelse till brottsbekämpningen när handläggare med flera upptäcker något som kan vara av betydelse för brottsbekämpningen - utan att handläggaren får någon allmän skyldighet och någon form av särskilt "utredningsansvar" för uppgifterna.

7.3.5 Sekretesskyddet hos brottsbekämpande myndigheter

Akademikerförbundet SSR instämmer inte i utredningens bedömning vad gäller behovet av sekretesskydd hos de brottsbekämpande myndigheterna.

Enligt förbundet bör sekretessen från den utlämnande myndigheten följa med till den mottagande myndigheten genom bestämmelser om överföring av sekretess. Att överlämna till utlämnande myndighet att avgöra om uppgiften skyddas av sekretess eller inte blir ett alldeles för krångligt sätt att tillämpa reglerna på och riskerar att innebära att uppgifter som ska omfattas av sekretess offentliggörs. Det kan också ge oproportionerliga konsekvenser för enskilda när känsliga uppgifter röjs till allmänheten.

7.3.6 Begränsningar i lagens tillämpningsområden

Akademikerförbundet SSR tillstyrker utredningen förslag om begränsningar i lagens tillämpningsområde när det handlar om uppgifter inom socialtjänsten och hälso- och sjukvården som omfattas av sekretess. Sekretessen inom dessa områden är oerhört viktiga för att säkerställa allmänhetens förtroende och på så sätt möjliggöra att uppdragen kan genomföras.

Akademikerförbundet SSR saknar dock ett viktigt undantag för lagens tillämpningsområde. I uppräknningen av undantag för vissa uppgifter ska uppgifter inom elevhälsans psykosociala insatser även ingå och omfattas av begränsningarna i lagens tillämpningsområde. Därför ska 23 kap. 2 § OSL läggas till i de uppräknade undantagen. Det handlar närmare bestämt om uppgifter som lämnas till skolkuratorer.

En skolkurator är sakkunnig i socialt arbete och står för den sociala och psykosociala kompetensen i skolan. Kompetensen innebär en fördjupad kunskap inom bland annat beteendevetenskap, inlärningsteori, samhällsvetenskap och juridik med särskild inriktning på barn, ungdom och familj. Det ingår i skolkuratorns roll att identifiera faktorer i den psykosociala kontexten som kan påverka eleverns kunskapsutveckling. Skolkuratoren har också ett ansvar för att bevaka att de beslut som fattas om psykosociala insatser utgår från etiska riktlinjer och i möjligaste mån en evidensbaserad praktik. I skolkuratorns arbetsuppgifter på individnivå ingår bland annat stödsamtal med elever. Syftet med stödsamtalen är att stärka elevernas egna resurser, undanröja eventuella hinder för elevens psykosociala hälsa och uppnå en välfungerande skolgång. På så sätt bidrar skolkuratorns verksamhet till att elever undviker skolmisslyckanden. Därmed är verksamheten många gånger en viktig brottsförebyggande åtgärd.

Skolkuratorer har, tillsammans med de andra yrkesgrupperna i elevhälsan, en sträng sekretess (tystnadsplikt). Sekretessen innebär att skolkuratorer, med vissa undantag, är skyldiga att inte röja uppgifter om en elevs personliga förhållanden eller annan konfidentiell information utan elevens samtycke. Detta syftar till att skydda elevens integritet, främja en trygg miljö

för eleven och möjliggöra för eleven att dela information med skolkuratoren. Utan sekretesskydd är risken uppenbar att elever inte kommer att söka hjälp hos eller dela väsentlig information med skolkuratoren.

8 kap. En uppgiftsskyldighet avseende kontaktuppgifter

Akademikerförbundet SSR tillstyrker delvis utredningens förslag om att det ska införas en skyldighet att på begäran lämna kontaktuppgifter till en brottsbekämpande myndighet om uppgiften behövs i den brottsbekämpande verksamheten.

Akademikerförbundet SSR avstyrker generellt omfattningen av förslaget och anser att skyldigheten inte ska omfatta uppgifter om IP-adress och användarnamn på sociala medier. Utredningen uppger att avsikten med bestämmelsen är att ge brottsbekämpande myndigheter bättre förutsättningar att kontakta, identifiera och lokalisera enskilda. Enligt utredningen är bestämmelsen inte tänkt att användas för att utreda en persons rörelsemönster. Även om avsikten inte är att så ska ske, anser förbundet att risken att just det kommer att ske är alldeles för stor. Uppgifterna i fråga är dessutom starkt integritetskänsliga.

Akademikerförbundet SSR avstyrker särskilt utredningens förslag vad gäller kontaktuppgifter från socialtjänsten.

Av 26 kap. 1 § OSL följer att sekretess inom socialtjänsten gäller för uppgift om en enskilds personliga förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider men. Med stöd av ett antal sekretessbrytande bestämmelser i 10 kap. OSL kan socialtjänsten trots den starka sekretessen lämna ut uppgifter till brottsbekämpningen.

Inom socialtjänsten bör man iakttä stor försiktighet vid utlämnande av personuppgifter som inom andra verksamheter är att betrakta som offentliga, till exempel adress, civilstånd, yrke, kontaktuppgifter etc. Utlämnandet av sådana uppgifter från socialtjänsten leder till att det blir bekant att den person som uppgiften gäller har vänt sig till socialtjänsten. Om den myndighet som begär ut uppgiften redan vet att den som uppgiften rör är aktuell hos socialtjänsten, kan sådan uppgift många gånger ändå efter en sedvanlig menprövning lämnas ut.

En ökad informationsdelning mellan socialtjänsten och de brottsbekämpande myndigheterna riskerar att leda till att enskildas förtroende för och tillit till socialtjänstens urholkas än mer, vilket i sin tur leder till att enskilda inte söker det stöd och den hjälp som socialtjänsten kan erbjuda. Detta gäller inte minst tidiga insatser, vilket påverkar möjligheten till förebyggande arbete negativt. Det i sin tur kan påverka brottsutvecklingen negativt.

När en ny rättslig reglering om ett ökat uppgiftsutlämnande övervägs måste det därför särskilt beaktas vilken påverkan det kan få för socialtjänstens möjlighet att utföra sitt uppdrag, att förebygga sociala problem och kriminalitet. Frågor gällande förtroende, tillit och möjligheter att fullgöra

grunduppdraget är direkt avgörande för ställningstagandet till ett ökat informationsflöde.

9 kap. En uppgiftsskyldighet för vissa statliga myndigheter ska införas i den nya lagen

Akademikerförbundet SSR tillstyrker förslaget att vissa statliga myndigheter ska lämna ut uppgifter när en brottsbekämpande myndighet begär ut uppgiften.

Akademikerförbundet SSR avstyrker förslaget om utlämnande av uppgifter utan föregående begäran. Förbundet föreslår i stället att skyldigheten ersätts med en lagreglerad möjlighet för myndigheter att på eget initiativ lämna ut uppgifter som kan antas behövas i brottsbekämpande verksamhet. Se förbundets tidigare yttrande under avsnitt 7.3.3 *Utlämnande på begäran och utan föregående begäran*.

Akademikerförbundet SSR tillstyrker att samtliga utlämnanden ska föregås av en intresseavvägning.

10 kap. En uppgiftsskyldighet för kommuner och regioner

Akademikerförbundet SSR tillstyrker skyldigheten att lämna ut uppgifter när en brottsbekämpande myndighet begär ut uppgiften.

Akademikerförbundet SSR avstyrker utlämnande av uppgifter utan föregående begäran. Förbundet föreslår i stället att skyldigheten ersätts med en lagreglerad möjlighet för myndigheter att på eget initiativ lämna ut uppgifter som kan antas behövas i brottsbekämpande verksamhet. Se förbundets tidigare yttrande under avsnitt 7.3.3 *Utlämnande på begäran och utan föregående begäran*.

Akademikerförbundet SSR tillstyrker att undantag ska gälla för uppgifter som är skyddade av hälso- och sjukvårdssekretess och socialtjänstsekretess.

11 kap. En uppgiftsskyldighet för skolan

Akademikerförbundet SSR avstyrker förslaget om skyldighet att lämna uppgifter utan föregående begäran till Polismyndigheten.

Av utredningsunderlaget framgår att det kan handla om uppgifter om tillhörighet till kriminellt nätverk, om umgängeskretsar och socialt nätverk, om uppgifter som tyder på att en person är kriminell, uppgifter för att utreda brott, uppgifter som talar för att en person riskerar att bli ensamagerande gärningsperson eller utöva allvarlig brottslighet, uppgifter om närvaro respektive frånvaro och eventuell grund för frånvaro, uppgift om var en person befunnit sig vid en viss tidpunkt eller förväntas befinna sig, uppgift om en elevs vårdnadshavare eller annan anhörig som begått brott eller misstänks begå brott. Skyldigheten att i vissa situationer lämna uppgifter till polisen är enligt utredningen tänkt att komplettera skyddsnetet för barn.

Av utredningsunderlaget framgår dock inte hur uppgifterna ska samlas in, värderas och hanteras. Ska uppgifterna dokumenteras, diarieföras för att sedan överlämnas till polisen? Och på vilket sätt kommer polisen att

hantera uppgifter om en enskild person som inte har anknytning till misstanke om eller planering av brottslighet?

Akademikerförbundet SSR anser att utredningen med förslaget inför en form av anmälningsplikt liknande den som idag gäller vid orosanmälan av barn till socialtjänsten. Skillnaden mellan polisens brottsförebyggande verksamhet och socialtjänstens verksamhet är att socialtjänsten utifrån en orosanmälan kan starta en utredning och besluta om insatser utifrån de behov som framkommer i utredningen. Vad polisen är tänkt att göra med informationen, förutom att upprätta en orosanmälan till socialtjänsten, är högst oklart. Att eventuella insatser från polisens sida med stöd av ovanstående uppgifter kommer ett medföra integritetskränkningar för enskilda står däremot klart.

Förbundet vill också lyfta fram risken för att skyldigheten påverkar samarbetet och samverkan mellan socialtjänsten och skolan negativt. Vetskapen om att skolan har en skyldighet att på eget initiativ överlämna ovanstående, omfattande och integritetskänsliga information kommer att påverka socialtjänstens möjligheter att dela uppgifter med skolan. Inte minst vid samråd och delad oro kring barn/elever.

Akademikerförbundet SSR tillstyrker skyldigheten att på begäran lämna uppgifter till en brottsbekämpande myndighet om uppgiften behövs i den brottsbekämpande verksamheten.

Förbundet tillstyrker även förslaget att en uppgift inte ska lämnas om det finns en sekretessbestämmelse eller bestämmelse om tystnadsplikt som är tillämplig på uppgiften och övervägande skäl talar för att det intresse som ska skyddas har företräde framför intresset av att uppgiften lämnas ut.

Akademikerförbundet SSR avstyrker att eventuell uppgiftsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter på begäran ska omfatta alla delar av skolans verksamhet.

Uppgifter inom elevhälsans psykosociala insatser ska, i den utsträckning de omfattas av sekretess enligt 23 kap. 2 § OSL samt lagreglerad tystnadsplikt, undantas från uppgiftsskyldigheten. Det handlar, precis som lyfts under avsnitt 7.3.6 *Begränsningar i lagens tillämpningsområden*, om uppgifter som lämnas till skolkuratorer.

Att kunna värna enskilda elevers personliga integritet är en förutsättning för att en skolkurator ska kunna utföra sitt arbete. Att lämna personliga och integritetskänsliga uppgifter står även i direkt strid med den yrkesetik som skolkuratorn har att följa. Utlämnandet kommer att påverka arbete. En elev kommer inte att dela viktig information med en skolkurator om denne vet att informationen ska överlämnas till polisen. Utan sekretesskydd är risken uppenbar att elever inte kommer att söka skolkuratorns hjälp. Det innebär att risken för skolmisslyckanden kan komma att öka. Tvärtemot de mål och satsningar som pågår. Skolkuratorns verksamhet är en av många viktiga brottsförebyggande åtgärder.

12 kap. Ett utökat uppgiftslämnande från socialtjänsten

Akademikerförbundet SSR anser i likhet med utredningen att det inte är lämpligt att föreslå generella uppgiftsskyldigheter för socialtjänstens och hälso- och sjukvårdens verksamheter. Förslagen att justera de befintliga bestämmelserna utgör en betydligt bättre och mer avvägd lösning.

Akademikerförbundet SSR tillstyrker därför generellt förslagen att införa sekretesslättnader genom sekretessbrytande bestämmelser i stället för en generell uppgiftsskyldighet.

Akademikerförbundet SSR vill dock tillägga följande. Sekretesskyddet är starkt inom socialtjänsten och merparten av socialtjänstens uppgifter anses integritetskänsliga. Utgångspunkten i äldre lagstiftning har varit att den enskildes samtycke till ett utlämnande av uppgifter har varit en förutsättning för att dela uppgifter med andra myndigheter. Under senare år har dock ett flertal sekretessbrytande bestämmelser införts i OSL. Socialtjänsten har enligt gällande lagstiftning och med stöd av sekretessbrytande bestämmelser bland annat möjlighet att lämna ut uppgifter till brottsbekämpande myndigheter vid samtycke från den enskilde, vid nödvändigt utlämnande, i syfte att förebygga att barn och unga hamnar i kriminalitet, vid terrorbrottslighet, vid uppgifter om förestående eller pågående brott, vid uppgifter om begångna brott som riktats mot barn och unga, vid överlåtelse eller anskaffning av narkotika, dopningsmedel eller alkohol till barn, vid uppgifter om begångna brott i övrigt. Om en sekretessbrytande bestämmelse är tillämplig är socialtjänsten skyldig att efter begäran lämna ut uppgifterna.

Trots denna omfattande reglering av sekretessbrytande bestämmelser har utredningen bedömt att brottsbekämpningen behöver fler uppgifter från socialtjänsten. Som exempel nämns uppgifter som ska ge lokala lägesbilder av brottslighet, uppgifter för att upptäcka att en ung person är på väg att dras in i ett kriminellt beteende eller för att hjälpa en person som har begått brott att byta riktning. Polismyndigheten har i kontakt med utredningen särskilt lyft att en av de viktigaste frågorna för myndigheten är få till stånd uppgiftslämnande i ett tidigare skede än idag om barn och vuxna som är på väg in i kriminalitet. Anledningen till att uppgifterna - som främst Polismyndigheten efterfrågar - inte lämnas ut i dag har inte i alla delar kunnat klargöras. Det är inte heller i alla delar tydligt om det handlar om underutnyttjande av eller begränsningar i det befintliga regelverket.

Utifrån detta är det med viss tveksamhet som Akademikerförbundet SSR tillstyrker ytterligare sekretesslättnader. Förbundet förutsätter också utifrån ovanstående att regeringen följer upp tillämpningen och effekterna av sekretesslättnaderna.

14 kap. En ny sekretessbrytande bestämmelse för SiS

Akademikerförbundet SSR tillstyrker förslaget om en ny sekretessbrytande bestämmelse för Statens institutionsstyrelse (SiS).

Akademikerförbundet SSR vill dock lyfta fram och poängtera att det finns viss tveksamhet till förslaget. De resonemang och den argumentation som

förbundet lyft fram kring uppgiftslämnande från socialtjänsten och risken att tilliten och förtroendet påverkas negativt gör sig gällande även här. Ett framgångsrikt behandlingsarbete bygger i stor utsträckning på att den enskilde känner förtroende och tillit till behandlingspersonalen, och att den öppet kan dela även känslig information. Den avvägning som utredningen gjort - att reglera utlämnande genom en sekretessbrytande bestämmelse i stället för en uppgiftsskyldighet - ger tillsammans med möjligheten att göra en lämplighetsbedömning myndigheten utrymme att ta hänsyn till negativ påverkan på behandling och behandlingsresultat. Men eftersom det inte går att bedöma om ändringarna kommer att påverka verksamheten negativt anser Akademikerförbundet SSR att dessa ska följas upp och att konsekvenserna ska utvärderas.

22 kap. Konsekvensanalys

22.3.6 Särskilt om socialtjänsten och hälso- och sjukvården

Akademikerförbundet SSR delar inte utredningens bedömning att förslagen inte kommer att påverka socialtjänstens verksamhet i någon större omfattning. Även om socialtjänsten i huvudsak endast omfattas av skyldigheten att lämna ut kontaktuppgifter och av utökade möjligheter att lämna uppgifter enligt befintliga sekretessbrytande bestämmelser kommer administrationen att öka med anledning av förslagen. Förbundet vill därför understryka och poängtera att socialtjänsten redan idag är en starkt pressad, hårt belastad och underfinansierad verksamhet. Den här typen av ärenden prioriterar dessutom sig själva och kommer vid en hög belastning att trycka undan annan verksamhet med negativa konsekvenser som följd. Indirekt kommer regleringen också att kräva nya kunskapskrav, dokumentations- och administrationsrutiner. Akademikerförbundet SSR vill också understryka och påminna om att utredningen själva lyfter fram att det är främst utlämnande från integritetskänsliga verksamheter som socialtjänsten och hälso- och sjukvården som kommer att leda till en ökad personuppgiftsbehandling jämfört med idag (se s. 251 i betänkandet).

Akademikerförbundet SSR invänder starkt emot att socialtjänsten ges nya arbetsuppgifter utan att det följer med finansiering för uppgifterna.

Avslutningsvis vill Akademikerförbundet SSR återigen lyfta fram behovet av att satsa på förebyggande arbete. En sådan satsning kräver resurser, kompetens och uthållighet. Inte minst när det gäller att förebygga att barn och unga dras in i kriminalitet. Det handlar om att tidigt identifiera och erbjuda barn med normbrytande beteende och deras familjer riktat socialt stöd. För att kunna göra det är tilliten till och förtroendet för socialtjänsten direkt avgörande. Polismyndighetens behov av ytterligare uppgifter kan inte anses väga tyngre än socialtjänstens möjligheter och behov att fullgöra sitt grunduppdrag. Om och när socialtjänsten ges resurser och andra förutsättningar att fullgöra sitt uppdrag kommer såväl polisen som övriga samhället att påverkas positivt.

Heike Erkers
Förbundsordförande

Monica Engström
Socialrättsjurist